

skeligheder ved Paaligningen. Der vil kræves et helt nyt Apparat, og det vil med de overordentlig store Forhold, vi have her i Byen, frembyde megen Vanskelighed. De, der have ment, at det ikke er saa vanskeligt at føre denne Lov igennem, maa væsentlig have tænkt paa Forholdene paa Landet, hvor man langt bedre kender de enkelte Personer end i en saa stor By som Kjøbenhavn. Men for Resten er jeg sikker paa, at der vil fremkomme ikke ubetydelige Vanskeligheder ogsaa i nogle af de større Provinsbyer. Der er jo taget det Hensyn til Kjøbenhavn, at der kan udstedes en kongelig Anordning angaaende dette Forhold, men det er selvfølgelig Meningen, at den i det store og hele skal holde sig op til de Bestemmelser, der i øvrigt ere givne i Loven om de herhen hørende Forhold. Bestemmelserne kunne udvides til Frederiksberg, men til andre Byer ville de ikke kunne komme, og det er maaske ogsaa et meget stort Spørgsmaal, om dette er nyttigt og ønskeligt for dem. Saa længe vi her i Kjøbenhavn have en Indkomstskat til Kommunen, maa vi have en noget anden Ordning, end hvor man opretholder den gamle personlige Formue- og Lejlighedsskat.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt dels fra det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og dels fra det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) angaaende Kommunernes Ejendomsskyld til Staten. I al Almindelighed er Spørgsmaalet om Beskatning jo et Spørgsmaal om Tilvejebringelse af de Midler, som Samfundets forskellige Organer skulle have for at løse de Opgaver, som de ere satte til at løse. Grænsen mellem, hvad Staten skal løse, og hvad Kommunen skal løse, er bestandig flydende. Begge, baade Stat og Kommune, tage bestandig ny Opgaver op. Men deraf at slutte, at Kommunen skulde skatte til Staten, eller at Staten naturligt skulde skatte til Kommunen, blot for at stille visse Borgeres samlede Institutter i samme Forhold til henholdsvis Stat eller Kommune som de private Borgere, synes jeg egentlig er ganske urimeligt og unaturligt. Man kan sige, at hvis en Kommune har en speciel Fordel af Ting, som Staten foretager, kan det være rigtigt, at den betaler noget dertil. Man kan omvendt sige, at hvis et Statsinstitut nyder Fordel af kommunale Foranstaltninger eller ligefrem foraarsager Kommunen Udgifter, er det ogsaa naturligt, at der fra Staten ydes noget til Kommunen. Jeg tænker f. Eks.

paa store Etablissementer, der ere anlagte for Statens Regning i en Kommune, og som paabyrde Kommunen Udgifter bl. a. til Vejvæsen og til Belysningsvæsen og maaske ogsaa derved, at der her er samlet mange Arbejdere, til Skolevæsenet osv., i saadanne Tilfælde kan der være nogen Mening i, at der ydes Kommunen et Bidrag fra Staten ved, at saadanne Statsinstitutter betale det samme som de øvrige, der have Virksomhed i Kommunen. Men at Kommunerne skulde betale Skat til Staten paa samme Maade som private Personer, er i sig selv absurd. Kommunernes Evne til at betale Skat til Staten beror jo paa, hvad Kommunens Medlemmer betale ind i Kommunekassen, saa der er ikke noget rationelt i den Fremgangsmaade. Det har ogsaa hidtil været saaledes, at den Bygningsafgift, der nu betaales, betaales ikke af offentlige Bygninger til Staten. Den betaales kun, for saa vidt saadanne bebos af Embedsmænd eller Funktionærer eller benyttes til Beboelse eller anden Udlejning, men for den Del af saadanne Bygninger, som tjener til Fyldestgørelse af offentlige Formaal, betaales der ingen Bygningsafgift. Det er derfor i god Overensstemmelse hermed, at man heller ikke har ment, at der skulde betaales Bygningsafgift af kommunale Ejendomme, som benyttes til kommunale Formaal, med mindre de benyttes til Udlejning eller, som det er anført, til Havebrug, Landbrug eller Skovbrug. Og at det, som det ærede Medlem for Fredericia mente, skulde være en naturlig Ting, at der skulde betaales Bygningsafgift til Staten af Vandværker og Gasværker, finder jeg ikke rigtigt. Det ærede Medlem mente endog, at det var noget, Kommunerne tjente ganske godt paa, og han omtalte, at de allerfleste Kommuner selv havde Vandværk og Gasværk. For Gasværkerne er det vel nok rigtigt, at de Kommuner, der have saadanne, have nogen Fordel deraf, men for Vandværkerne er det neppe rigtigt. Og det vilde neppe være rigtigt, om man overhovedet vilde beskatte Vandværker. Er der nemlig noget, der spiller en Rolle i den moderne offentlige Hygiejne, er det sikkert Adgangen til godt og rigeligt Drikkevand. Det er en Opgave, som man i den sidste Menneskealder og længere tilbage i den nyere Tid har ofret ganske overordentlig meget paa, og det var en Opgave, man ogsaa i Oldtiden i de da kultiverede Stater ofrede overordentlig meget paa, og jeg synes, det vilde være unaturligt, om man vilde belægge denne